

Hoge commissaris te Djakarta (Lamping) aan minister van Uniezaken en Overzeese Rijksdelen (Peters), 1 aug. 1952

Mede bestemd voor Buitenlandse Zaken. Uit mijn 72 zal U zijn gebleken dat ik eerst morgen de Minister van Buitenlandse Zaken te spreken kan krijgen. Ik stel mij voor hem bij die gelegenheid de volgende nota's te overhandigen:

- a. Nota Blitar/Talisse, gewijzigd conform Stikker 36.
- b. Veiligheidsnota, gewijzigd conform Peters 35.

Ik neem aan dat, bij het conform Peters 37 met grootste klem aandringen op snelle maatregelen zijdens de Indonesische Regering ter bevrijding van de ontvoerden, Uwerzijds ernstig is overwogen de eventualiteit dat deze wens zal worden ingewilligd in de vorm van militaire acties die voor de ontvoerden levensgevaar aanzienlijk zullen kunnen vergroten.

- c. De nota APRA-arrestanten conform Peters 36, waarin ik behoudens Uw onmiddellijk tegenbericht de volgende wijzigingen heb aangebracht:

De laatste alinea van Uw voorgestelde tekst beginnende met 'De Nederlandse Regering dringt er' door mij vervangen door onderstaande twee alinea's. 'De Nederlandse Regering is van oordeel dat de voortgezette aanhouding van de in aanhef bedoelde Nederlandse arrestanten zodanig in strijd moet worden geacht, zowel met de op het punt der voorlopige aanhouding in de RI geldende rechtsregels als met de algemeen erkende menselijke rechten en vrijheden, dat deze zelfs met een beroep op de bepalingen van regeling SOB niet kan worden gerechtvaardigd.

De Nederlandse Regering dringt er daarom nogmaals met de meeste nadruk op aan, dat een einde wordt gemaakt aan de onhoudbare situatie waarin deze Nederlandse arrestanten verkeren door hen eventueel onder daaraan te verbinden voorwaarden vrij te laten, dan wel door hen op korte termijn te doen berechten'.

Ik liet mij hierbij door volgende overwegingen leiden.

Ten eerste het betreft hier SOB-arrestanten zodat een beroep op strijdigheid met geldende RI rechtsregels op het punt van voorlopige aanhouding zou kunnen worden afgewezen met verwijzing naar SOB. Door hierin te impliceren dat toepassing van SOB in dit geval welhaast als 'détournement de pouvoir' zou kunnen worden beschouwd, heeft naar mijn mening de nota niet aan stringentie verloren.

Ten tweede aangezien de Indonesische wetgeving geen vrijlating tegen borgstelling kent, is deze clause vervangen door een meer algemene suggestie die b.v. vrijlating met beperkte bewegingsvrijheid kan inhouden.